

ÚJEZD:	po – čt.:	17.35
	pátek:	15.20
	sobota:	6.30
	neděle :	7.00, 9.45
DRNOVICE:	út. a čt.:	19.00
	neděle:	8.15
SLOPNÉ:	st. a pá.:	19.15
	neděle:	8.15
LOUČKA :	sobota	16.00

Mše sv. s nedělní platností

* * *

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby hojnost darů Ducha sv., vylitých na církve, přispívala k růstu míru a spravedlnosti.

Úmysl misijní: Aby zákonodárci v misijních zemích chránili lidský život od jeho početí až do jeho přirozeného ukončení.

Úmysl národní: Aby všechny, kdo procházejí obdobím zkoušek a utrpením, posiloval příklad Panny Marie, trpící pod křížem svého Syna.

Úmysl farní: Aby Panna Maria, Matka Církve vyprošovala dětem naší farnosti, zvláště těm, které letos v květnu poprvé přijmou svátostného Spasitele dar pevné víry a touhy i nadále prohlubovat své znalosti o Bohu.

* * *

Snažme se, aby náš život byl jako šperky, aby neměl velké rozměry, ale velkou váhu.

Seneka

* * *

Z FARNÍ MATRIKY:

Do společenství víry jsme
skrze svátost křtu v měsíci dubnu přijali:

**Matěje Opravila
Petru Zichovou**

**Drnovice
Drnovice**

V měsíci dubnu 2006 z naší farnosti

odešli na věčnost a byli pohřbeni:

12. dubna:

Josef Stružka 83 let
Újezd 3

29. dubna:

František Jakůbek 56 let
Vysoké Pole

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

* * *

Zjevit, přinést, darovat životodárnou lásku Otcovu
- nežít sám pro sebe,
ale pro Otce a v Otci.
Taková je láska Otce i Syna,
nežít pro sebe,
ale pro druhé a v druhém.
To je smysl kříže,
to je zjevení Kalvárie.
Jaroslav Škarvada

* * *

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ – 1.

V dnešním čísle otvíráme nový seriál podle textů **P.Ladislava Simajchla** ***Naše role při nedělní bohoslužbě***. Doufáme, že tyto texty naše farní společenství obohatí a přispějí k lepšímu, hlubšímu vnímání mše svaté. Na úvod k tomuto tématu dovoluji několik citací:

„Je ještě příliš mnoho pasivních diváku, je ještě příliš málo nadšených účastníků bohoslužby.“ (A. Wagner na bisk. synodu)

„Především myslím na základní důležitost solidního liturgického vzdělávání. Je žádoucí jak u kněží, tak i u věřících, mají-li se závěry koncilu věrně a moudře vnést do praxe liturgického dění ve farnosti. Konstituce o liturgii (art. 10) nazývá liturgii zdrojem a vrcholem života církve. Ale jak málo se ve farnostech děje pro to, aby se tato slova stala skutečností. Liturgie dobře slavená a dobře chápaná přináší život do farního společenství.“ (Jan Pavel II., 1985)

„Pokoncilní obnova liturgie má tri fáze: První je vydání liturgických knih v lidové reci. Druhá je zavedení obnovené liturgie. Třetí fází je inkulturace. Liturgie se má přizpůsobit národním zvyklostem, stát se živou liturgií živého společenství. Má se sjednotit s cítěním lidí, aby vytvářela communio - bratrské společenství v lásce, kde lidé žijí pospolu a navzájem pro sebe. Tato inkulturace liturgie je úkol na léta. Zbývá proto ještě mnoho úkolu v liturgické reformě.“ (Kardinál Mayer, 1986)

Pro dnešní lidi není nic snadného, když mají liturgii chápat a prožívat. A kdo ji nechápe a neprožívá, ten se nudí, ten ji opouští... Dřív bylo úkolem věřících nedělní mši zbožně slyšet. Ted mají věřící bohoslužbu spoluslavit, konat svou roli, aktivně se podílet.

(T.J.)

* * *

P O K O J A D O B R O

V. Stát a občanská společnost: obnova právního řádu a růst k odpovědnému občanství

33. Subsidiarita a solidarita ve službě společnému dobru

Za posledních 110 let napsali papežové 9 sociálních encyklik, z nichž nejdůležitější je poslední konstituce II. vatikánského koncilu *Gaudium et spes* - Radost a naděje, v nichž se obráží stanovisko církve k nejožehavějším problémům doby. Dělnický papež Lev XIII. i od kapitalismu (marxistický socialismus odmítal ze zásadních důvodů) požadoval plnění rámcových podmínek, které musí zajistit stát (pevný právní řád, spravedlnost), protože „neviditelná ruka trhu“ může dobře fungovat jen tam, kde za ním stojí „neviditelný mravní řád“ nebo „viditelná ruka státu“. Kdyby Lev XIII. žil v dnešní době, patrně by mezi „nové věci“ zařadil kromě dělnické otázky i globalizaci a ekologii.

Subsidiarita, jeden z pilířů křesťanského sociálního učení, znamená, že každý stupeň v hierarchii společenského uspořádání - jednotlivec - rodina - společenství obce či farnosti - kraj - země - stát a popř. i nadnárodní společenství - má jednat samostatně a odpovědně na svém rozhodovacím stupni, jak je to jen možné a dovolávat se pomoci vyššího stupně společenské hierarchie jen v případě, že na řešení situace již jeho vlastní síly nestačí. Teprve pak je na místě solidarita, jako druhý ústřední pilíř křesťanského sociálního učení.

Subsidiarita a solidarita jsou navzájem svázány a jen v jejich vyváženosti může společné dobro dojít svého naplnění. Subsidiarita a solidarita v důsledku minulého vývoje jsou u nás ve vzájemně nedobré vztahu. Dědictví zaopatřovacího státu nebylo u nás dosud překonáno. Solidární citění třeba nadále rozvíjet. Vlny solidarity v případech živelných ohrožení povodněmi ukázaly, že stále mnoho lidí má srdce na správném místě. K prohlubování a respektování principů subsidiarity a solidarity jsou z hlediska odpovědnosti povolání nejen křesťané, ale všichni lidé dobré vůle.

34. Demokracie bez hodnot se snadno zvrhá v totalitu

Ze všech možných forem společensko - politického uspořádání, zejména po naší nedávné zkušenosti s „diktaturou proletariátu“, je parlamentní demokracie ze všech možných nedokonalých řešení řešením nejméně špatným. Církve se za demokracii plně staví. Vláda většiny, rovnost všech lidí, svoboda, rozvoj každého jednotlivce patří k hodnotám, na jejichž „vynálezu“ křesťanství spolupůsobilo. Avšak i ona má své nedostatky a meze. Nespočívá jen na většinovém principu. I většina se může mýlit. Záleží na hodnotách, k nimž většina společnosti dorůstá ve svobodném dialogu, ve vzájemném naslouchání a sdílení. Kde tyto hodnoty chybí, hrozí nebezpečí degenerace ve skrytý diktát moci ekonomické a mediální.

35. Křesťan je zavazován k občanské a politické angažovanosti

V dnešní době, kdy stojíme před volbami, stále častěji slyšíme od mladé generace, že politika je špinavost, a proto by se jí křesťan měl spíše vyhýbat. Pastoralní konstituce *Gaudium et spes* v čl. 75 uvádí: „Kdo je nebo se může stát způsobilým zastávat obtížné a zároveň vznešené úřady, jímž je politika, má se k tomu připravit a snažit se ji vykonávat bez ohledu na vlastní zájmy a hmotné výhody. Bezpráví a útlaku, panovačné zvrlosti a nesnášenlivosti jednoho člověka nebo jedné politické strany mají čelit mravní bezúhonností a rozvážností. Ať se dají do služeb veřejného blaha s otevřeností i s láskou a politickou odvahou.“

Politika není totiž jen bojem o moc, ale také službou člověku, je uměním a příležitostí pro lidi statečné, zásadové, pravdomluvné a neúplatné. Angažovanost věřících laiků v politice však předpokládá hluboké zakotvení ve víře, nadání a odbornou přípravu, pevný charakter a odvalu. Že politika nemusí být špinavou věcí, a že ji dokonce lze spojit se svatým osobním životem, dosvědčují příklady tří veřejně činných mužů, a dokonce tří kandidátů beatifikace v naší době. Jsou to kněz a olomoucký arcibiskup Dr. Antonín Cyril Stojan, poslanec a ministr JUDr. František Nosek a františkánský kněz a teolog Dr. Jan Evangelista Urban. Kdo chce vykonávat politiku bez ohledu na vlastní zájmy a hmotné výhody, musí mít pevný charakter (a dnes také pevné nervy), jinak nemá šanci vydržet urážky, nespravedlivé obviňování a mnohdy i nactiutrhání a na druhé straně dlouhodobě odolávat skrytým lákadlům nebo i přímé korupci světa politiky. Svatý otec Benedikt XVI se vyjádřil: „Katolíci nemohou při své angažovanosti v politice ustupovat ve věcech mravního zákona žádnému kompromisu, protože by se tím zříkali svědectví křesťanské víry.“

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU POKOJ A DOBRO
II. Naléhavě do vlastních řad
4. Opakované pokušení „využít hříšných sklonů k dobru“
(dokončení)

Právo na soukromé vlastnictví je přípustné a oprávněné, ale jen v hranicích, v nichž slouží nejen k vlastnímu prospěchu, ale i k prospěchu druhých - forma „univerzálního určení statků“. Křesťanské sociální učení odmítá excesy nových „sociálních revolucionářů“ v radikálně - liberálním převleku, kteří jsou s to dokonce vést „chválu na rozkrádání“ na principu „privatizovat co nejrychleji, i kdyby se to mělo rozkrást“.

Neviditelná ruka trhu vede i v té nejčistší teorii k harmonii všeobecného blahobytu jen za velice speciálních předpokladů dokonalé a čisté konkurence. Aby se „zázrak trhu“ dostavil, je nezbytná role státu i v dnešním světě. Tržní hospodářství se nemůže odehrávat v institucionálním právním a politickém vakuu (Cent. ann, čl. 48). Může selhat jak trh, tak stát, ekonomie s pouhým sobectvím nevystačí. V české (a nejen české) postsocialistické ekonomické transformaci se objevilo čertovo kopýtko pokušení využít „hříšných sklonů“ člověka k dobru, pokušení zapřáhnout čerta sobectví a chamtivosti do pluhu ekonomického rozvoje. Křesťanské sociální učení je zdrženlivé vůči zapřahání čerta do pluhu. Politikům nebo i podnikatelům, kteří by chtěli kočírovat toto spřežení se zpravidla nedostává svatosti Prokopovy.

V materialistickém ekonomismu je málo prostoru a málo pochopení pro „idealismus“ uvažování křesťanské sociální nauky. Nezbyvá než připomenout varování Otakara Březiny: „Národ bez vyšší duchovní pravdy zahyne, i kdyby ho chránila armáda, policie, zákony a vojenské pakty.“ Skutečně, naše ohrožení jsou dnes převážně vnitřní, duchovní a morální povahy. Nová forma materialistické životní filosofie - stejně jako ty přežilé - nevede ani k prosperitě, ani ke zdravé společnosti.

Myšlenka nahradit globalizaci bezohlednosti globalizací solidarity, se může stát užitečným vodítkem jak vyřešit soudobé problémy. Může být výzvou i pro nás, abychom více prosazovali toleranci, solidaritu, férovost a pochopení pro druhého ve svém prostředí, a tím přispívali k ozdravení vztahů v ekonomice a v celé společnosti a to budováním občanské společnosti, v níž široká angažovanost občanů v nejrůznějších neziskových organizacích, nestátních institucích, zájmových sdruženích a nadacích otvírá prostor pro zdravou demokracii a pro společnou odpovědnost za život společnosti.

< V.M. >

(Pokračování příště)

* * *

18. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD
IV. Náboženské poměry a postup kněží dle
zaznamenání P. Jana Pírka,
faráře v Újezdě v letech 1894 - 1908

(Pokračování kapitoly Dějiny chrámu Páně zvlášť)

Zajisté věděl P. Jan Pírek, když nadepisoval tuto kapitolu a zdůraznil v nadpisu slovo „ch r á m P á n ě“, a poté běžně používá slovo kostel, oč mu šlo. Chrám totiž přes všechny veliký význam, který měl ve Starém zákoně jeruzalémský chrám, čteme v evangeliu (Mt 12,6), že je něco většího než chrám. Pravý chrám není zbudován z pozemských kamenů, ale je jím tělo Kristovo; v tomto smyslu pravil Spasitel Židům: „Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím“ (Jan 2,19).

Chrám je místo, kde přebývá Bůh; z toho důvodu je chrám každý věřící křesťan. Proto píše sv. Pavel Korintánům (1. Kor 3,16): „Nevíte, že jste chrámem Božím a že Duch Boží přebývá ve vás?“ Ano, celé křesťanské církevní společenství je „svatým chrámem Božím“, zbudovaným na „základech apoštolů a proroků, jejichž uhlíkem kamenem je Ježíš Kristus (Ef 2,21). V novém Jeruzalémě už nebude chrám, neboť „jejich chrámem je Pán, Bůh, Všemohoucí a Beránek (Zjev. 21,22). Naše křesťanská liturgie však užívá slova

kostel, což je dáno i CIC z 25.1.1983 Can. 1214 - Ecclesiae nomine etc. Kán. 1214 - Kostelem se rozumí atd. Kostel se nazýval zprvu „basilika“ (z řec. basileus = král), královský dům. Později nazýván „dóm“, biskupské sídlo, neboť biskup je hlavou a správcem.

Teprve ve 13. stol. se setkáváme se symbolickým výkladem jednotlivých částí kostela: Čtyři zdi měly znamenat, že církev spočívá na 4 evangeliích. Půdorys katedrál měl obvykle tvar kříže. Věže měly představovat kazatele, kteří ukazují směr a vedou k nebi. Vazby střechy připomínaly zase světská knížata, jejichž úkolem bylo zajišťovat jednotu církve. Chórové lavice chtěly říci zase návštěvníkům kostela, že občas si potřebují odpočinout, neboť bez toho nemá lidské úsilí potřebnou trvanlivost. Chránová okna, která chrání před deštěm a větrem, ale nechávají proniknout sluneční světlo, symbolizují Písmo sv., které chrání před škodami a přivádí světlo Boží.

Z pohledu etymologického kostel staročesky znamenal i církev, diecézi. Důvodem názvu není opevňování jednotlivých kostelů (to bylo církví vždy zakazováno), ale to, že v prvých dobách po pokřtění byly kostely stavěny nejprve uvnitř hradů, neboť hrady (hradiště) byly středisky správních oblastí o 40 - 60 vesnicích; farní oblast byla zprvu totožná s oblastí veřejné správy. I naše země byly rozděleny do krajů, s hradem uprostřed, takže stejný stav byl i tu. Mocenské středisko mělo v cizině středolatinický název castellum (denominativum od castrum - tábor, hradiště). Poddaní si pro ně podrželi starý název hrad, ale pro nový pojem „chrám“ si upravili onen název latinský. Bylo to umožněno tím, že kostely byly stavěny pevně a hřbitovy kolem nich byly obehnány zdí. I v cizině jsou to někdy místa vsutku budící dojem pevností, pevné jejich věže sloužily za útočiště.

P. Pírek pokračuje: „Varhany zde pořízeny byly r. 1832 od firmy Neusser v Novém Jičíně. Opraveny byly r. 1879 od firmy Josef Haucke v Uherském Hradišti za 640 zl. a podruhé od firmy Neusser v Novém Jičíně r. 1899 za 306 zl. Staré maličké varhánky, po postavení nových navrhnul P. Webrzik do kaple ve Slopném, kamž také skutečně byly darovány. Nacházejí se tam dosud, ale ve velmi zuboženém stavu. Kaple tato totiž v těch letech vystavěna byla nově v nynější podobě a velikosti. Před tím stávala na témž místě jen malá kaplička.

Mimo již jmenované nemovitosti nemá chrám Páně žádných jiných; ostatně vše jiné je uvedeno v inventáři kostela.

Movitého jmění má chrám Páně v Újezdě: ve veřejných fondech 905 zl. 75 kr. a u Františka Machů, rolníka čís. 52 v Újezdě 84 zl. 65,5 kr., celkem tedy 990 zl. 40,5 kr. čili 1980 K. 81 h.

Při hrozném požáru dne 20. května 1884 byl kostel jen s velikou námahou od ohně zachráněn. Tehdy také shořela velmi cenná farní kronika, obsahující mnoho starých, důležitých a zajímavých údajů. Zároveň shořely všechny ostatní farní knihy. Dne 11.6.1896 z neznámých příčin povstal oheň ve věži, když kněží právě byli při oltáři sloužící mši sv. Přes veškeré namáhání hasičů i občanů věž úplně shořela. Dva menší zvonky úplně se roztavily, tři větší pak popukaly a dolů spadly. Loď chránová byla zachráněna. Přitom také věžní hodiny, které ovšem už dávno nešly, vzaly za své. Zakoupeny byly již jako starý stroj a tedy brzo vypověděly službu. Podotknouti dlužno, že kostel i s příslušenstvím pojištěn byl u pojišťovny „Unio catholica“ ve Vídni teprve 10 dní, a že tato pojišťovna pouze za přelití, převážení a zavěšení zvonů u firmy Petr Hilzer v Novém Městě u Vídne 1 326 zl. 21 kr. zaplatila. Dříve byl kostel pojištěn u pojišťovny „Adriatica di Sicurta“ v Terstu.

V měsíci prosinci 1896 odbývány zde sv. misie od členů Tovaryšstva Ježíšova P. Kolba a P. Kalaše s velkým prospěchem. Ke sv. přijímání přistoupilo 2 100 duší.

Během let 1897 až 1900 byl kostel zevně i uvnitř opraven. Věž, která až do r. 1898 jen provizorně přikryta byla, vystavena ve své hořejší části znovu a nově přelití tři velké zvonky i s dvěma již dříve přelitými, které až dosud na půdě kostela umístěny byly, zavěšeny na ní. Laděny jsou do A dur. Hlavní oltář zbudován úplně nový, bývalý hlavní oltář proměněn v boční oltář Panny Marie a postaven proti bočnímu vchodu do kostela. Také ostatní dva poboční oltáře sv. Anny a sv. Jana Nepomuckého, pak kazatelna a křtitelnice opraveny.

Presbyterium čili oboltář vydlážděno šamotkami. Na hlavním oltáři jsou též sošky našich slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Methoda. Místo těchto nynějších nacházely se tam dříve jenom obrazy jejich na plechu namalované, které dle nařízení r. 1863 za faráře P. Tob. Tomaštíka a kaplana P. Zumsande ze sbírek od farníků pořízeny byly. Nynější křížová cesta pořízena byla ze sbírek dobrovolných za kaplanování P. Bartoše dne 13.6.1859 zemřelého děkana vyzovského, a za jeho nástupce P. Zumsande, kapucína z Brna. Když onen jako novosvěcenec do Újezda kaplanem ustanoven byl, jal se konati sbírky dům od domu a dal za ně namalovati 9 obrazů. Zmíněný jeho nástupce P. Zumsande pokračoval ve sbírkách a pořídil ostatní patero zastavení. Tím se také stalo, že křížová cesta pochází od dvou rozdílných mistrů. Potud tedy sahají dějepisné události, které se ze sporných pramenů sehnati daly a které všechny sbíral a napsal František Mikulec, správce školy v Loučce.

Na konci ještě musím podotknouti toto: jak jsem napředu v oddíle „náboženské poměry“ napsal, byla zdejší farnost r. 1550 dle Volného - nekatolickou, a tedy i kostel sloužil tehdy nekatolíkům za chrám, což mohlo trvati až asi do r. 1604, ostatně jest to tam již napsáno. Po tomto roce stal se však opět navždy již katolickým.

Začátkem r. 1900 ohlášena sv. generální visitace, kteráž od Jeho Knížecí Arcibiskupské Milosti ustanovena na 8. červenec, na kterýžto den zároveň připadla Oujezdská pouť. Jeho K.A. Milost ráčila svojí vznešenou přítomností pouť tuto oslaviti. Vše se s radostí připravovalo na oslavu tohoto dne památného. Farář P. Jan Pírek vybídnul farníky, aby hojným účastenstvím, vzorným pořádkem a opravdovou zbožností učinili Jeho Knížecí Arcibiskupské Milosti otcovskou radost a aby tato sv. generální visitace sloužila k větší cti a slávě Boží a duším nesmrtelným ku prospěchu. Farníci se vynasnažili, aby dle možností učinili pobyt Jeho K. A. Milosti příjemným a radostným.

Zápis zde končí takto: Vidimus in Sacra Visitatione Generali die 8. Iulii 1900.

+ Theodorus

Priceps - Archiepiscopus

V překladu: Viděli Jsme při Svaté Generální Visitaci dne 8. července 1900.

+ Theodor

Kníže - Arcibiskup

* * *

ZEPTALI JSME SE...

1. JAK VNÍMÁŠ PŘÍPRAVU NA PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ?

Těším se strašně.

Těším se, připravuju se.

Těším se až budu čistý.

Těším se na přípravu svatého přijímání, modlím se každý den a jsem rád, že se setkám s Pánem Ježíšem.

Modlím se za to, aby to dopadlo dobře

Připravu na první sv. přijímání vnímám vážně.

Vnímám ji tak, že si řeknu, že mám příležitost dostat se k Bohu.

Vnímám přípravu trochu nervózně.

Baví mě to.

Vnímám ji tak, že se učím do náboženství

Vnímám se dobře

Já se těším, že se najím párků.

2. JAK TI POMÁHAJÍ RODIČE PŘI PŘÍPRAVĚ NA PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ

Vysvětlují, když něco nechápu.
Pomáhá mi maminka.
Maminka mi pomáhá učit modlitby, na-kupuje mi oblečení.
Moc mi pomá-hají babička, maminka a taťka.
Maminka s modlítbama.
Mamka mi
shání oblek.
Maminka s oblečením, tatínek mě uklidňuje.
Učí mě zpověď.
Rodina mi pomáhá tak, že se se mnou učí a radí mi, co se mám učit.
Rodina mi pomáhá modlitbami
Rodina mi pomáhá se starostí
Rodina mi pomáhá nejvíce
Maminka mi poradila, jak si napsat hřích
Zkouší se mnou svatou zpověď a modlím se s nimi

3. CO ŘÍKÁŠ NA PODPORU FARNOSTI VYJÁDŘENOU MNOŽSTVÍM SRDÍČEK?

Říká mi to, že nás mají rádi.
Srdíčka mě podporují v činnosti.
Srdíčka mě podporují a ti, co to připnuli, se za mě modlí.
Že dospělí mají rádi děti.
Že nás lidi mají rádi a modlí se za nás.
Tablo je malé, ale je tam moc, strašně moc srdíček a jsem ráda, že se za mě modlí.
Moc lidí se za nás modlí a jsem ráda, že tolik moc.
Že mě asi má moc lidí rádo, těším se i na pana faráře, až mě bude zpovídat.
Jsem rád, že se lidi za nás modlí.
Jsem ráda, protože se za mě modlí tolik lidí.
Na tablu je těch srdíček dost
Já říkám, že je to pěkné
Vnímám množství srdíček na tablu nádherně
Já bysem řekl, že se za nás lidi dost modlí
Já říkám, že je to dobře
Že nás mají rádi ti lidé, kdo tam dává srdíčka
Že je jich tam mnoho

(R.R.)

* * *

ADOPCE NA DÁLKU

je projekt Arcidiecézní charity v Praze, který vznikl již v roce 1993. Nejprve pomáhal dětem a mladým lidem v Indii. V současné době je rozšířen i v Litvě, Ugandě a Bělorusku.

Z částky, kterou uhradíte, je dětem financováno vzdělání (školní pomůcky, uniformy, zdravotní péče, někde i strava).

Děti často žijí ve velmi nuzných podmínkách, a proto je pro jejich další život velmi důležité získat vzdělání. Mohou se vyučit a tím dosáhnout určitého společenského postavení a nežít na okraji společnosti.

Jako například dvanáctiletá Hanifa z Ugandy, které zemřeli rodiče. Musela se odstěhovat k babičce a chodit pracovat na pole. Neměla nikoho, kdo by jí uhradil školné, a tak to vypadalo, že její rozloučení se školou je trvalé. Nyní je adoptována již tři roky náhradními rodiči z České republiky.

Se svým dítětem si můžete dopisovat anglicky - pokud neumíte, pracovnice Arcidiecézní charity Vám dopisy rády přeloží. Získáte fotografii dítěte, budete informováni o jeho rodině a školních výsledcích, které jsou odlišné od našeho vysvědčení.

Jak je vysoká částka na jeden den?

Pro dítě v Indii je to 13,- Kč/den. V Ugandě 19,- Kč/den.

Například adopce dítěte z Indie vyjde ročně na částku 4.900,- Kč.

Možná se vám to zdá hodně, ale je možné, aby se domluvily 2 - 3 rodiny (nebo skupiny) a tuto částku společně uhradily. Potom to jistě není tak velká zátěž.

Může se stát, že Vám finanční poměry nedovolí v dalších letech pomáhat Vašemu dítěti. Vždy je možno projekt ukončit. Je třeba informovat Arcidiecézní charitu Praha. Vždy hradíte částku na jeden rok a po tu dobu trvá i adopce. Je samozřejmě lepší, pokud můžete dítě podporovat delší dobu.

Jedno z prvních písem vytvořili staří Indové. Umožníme i my některým dětem, aby mohly díky nám prožít krásný a smysluplný život?

Vždyť Pán Ježíš řekl: „Cokoliv jste učinili jednomu z mých bratří, mně jste učinili.“

Další kontakty a informace získáte na:

WWW.charita-adopce.cz

nebo **WWW.adopcenadalku.cz**

tel., fax - **224 250 985**

nebo na adrese:

Arcidiecézní charita Praha

Londýnská 44

Praha 2

120 00

Více také na nástěnce v kostele. Popř. v brožurkách u bočního vchodu.

<Z.R.>

* * *

PRO PŘIROZENÝ ŽIVOT

V čekárně gyneloga se sešly dvě těhotné kamarádky. „Kdy budeš rodit?“ zeptala se jedna. „Už jsem se domluvila na klinice. Chci rodit jediné s epidurálem, abych nic necítila, a pokud to nebude možné, požádám o císaře. Chceš se domluvit taky? Mám tam známé.“ „To opravdu nechci,“ odpověděla druhá. „Lékařsky vedený porod jsem už jednou zažila, a tentokrát bych to chtěla jinak, přirozeně, bez analgetik, ve vlídném prostředí a v poloze, ke které sama spontánně dospěju.“ „Zbláznila ses?“ opáčila první maminka. „Bez doktorů to přece nesvedeš – copak si chceš to dítě zabít?“

V lékařské i laické veřejnosti se v poslední době vedou diskuse o tzv. Přirozeném porodu. Proč jsou zastánci lékařsky vedeného porodu proti porodu přirozenému tolik zaujati? Domnívají se, že přirozený porod v „režii“ samotné maminky (např. V eventuelním porodním domě) je hazard, a maminka tím nezodpovědně ohrožuje zdraví nejen dítěte, ale i své. Kdyby tomu tak skutečně bylo, jistě by budoucí maminky nezaváhaly, čemu dát přednost....

Mnozí se ptají, oč vlastně zastáncům přirozeného porodu jde... Odpověď je jednoduchá. Jde jim o to, aby si ženy uvědomily, že jim byla Přírodou dána schopnost porodit dítě, aby dovedly naslouchat svému tělu a spolupracovat s ním, aby porod, ten zázračný přerod ženy v matku a dítěte v samostatnou bytost, byl zážitkem, na který maminka bude s láskou vzpomínat, a ne jej co nejrychleji vytěšňovat z vědomí.

Ale nejde jen o porody, jde o přístup k životu vůbec. O to, že spoustu věcí, které znaly naše prababičky a které nám občas říká „zdravý selský rozum“ v sobě pod vlivem moderní techniky a medicíny popíráme. A přemýšlet například nad smrtí a umíráním se většina z nás vůbec neodváží – s umírajícími rychle pryč z důvěrně známého rodinného prostředí, jen ať je při odchodu provází bílá plenta a odborně školený personál...

Díky bohu za práci zdravotníků a za lékařský pokrok. Děkujeme lékařům i sestřičkám za jejich péči i nasazení – ale přesto zkusme občas zapojit i své vlastní přirozené síly a schopnosti, ať už jde o to porodit dítě, nebo si poradit s nemocí, či dokonce s umíráním.

V lidském těle se skrývají síly a schopnosti, o kterých nemáme často ani tušení. Hledejme je.

Podle knihy Malá povzbuzení pro mámy a táty, H.Chvátalová

* * *

ODPOVĚDI NA OTÁZKY TŘETÍHO KOLA BIBLICKÉ SOUTĚŽE:

1. Ježíš na jejich prosbu uzdravil například malomocného, dva slepce, 10 malomocných...

2. Uzdravení také byli setníkův sluha, ochrnutý, němý, posedlý chlapec... když o to Ježíše prosili jejich blízcí.
3. Ježíš uzdravil také Petrovu tchyni, člověka s odumřelou rukou, člověka stíženého vodnatelností, ženu se zkřivenou páteří... když viděl jejich trápení.
4. Z mrtvých vzkřísil syna vdovy z Naimu a Jairovu dceru.
5. Ježíš mohl odpouštět hříchy a také to udělal – třeba ochrnutému nebo hříšníci ve farizeově domě.
6. Ježíš nazývá svým příbuzným každého, kdo slyší Boží slovo a podle něho jedná. (Kdo činí vůli Otce v nebesích.)
7. Čteme o tom při popisu utišení bouře na moři.
8. Učedníci se přeli o to, kdo je z nich největší a také o to, kdo Ježíše zradí.
9. Nebeské království přirovnával k hořčičnému zrnku, ke kvasu, k pokladu ukrytému v poli, k nejvzácnější perle nebo také o Božím království mluvil při podoběnstvích o družičkách, o králi a svatební hostině, o hřivnách, o hospodáři...
10. Píše se o tom v situaci, kdy Ježíš vyháněl kupce z chrámu.

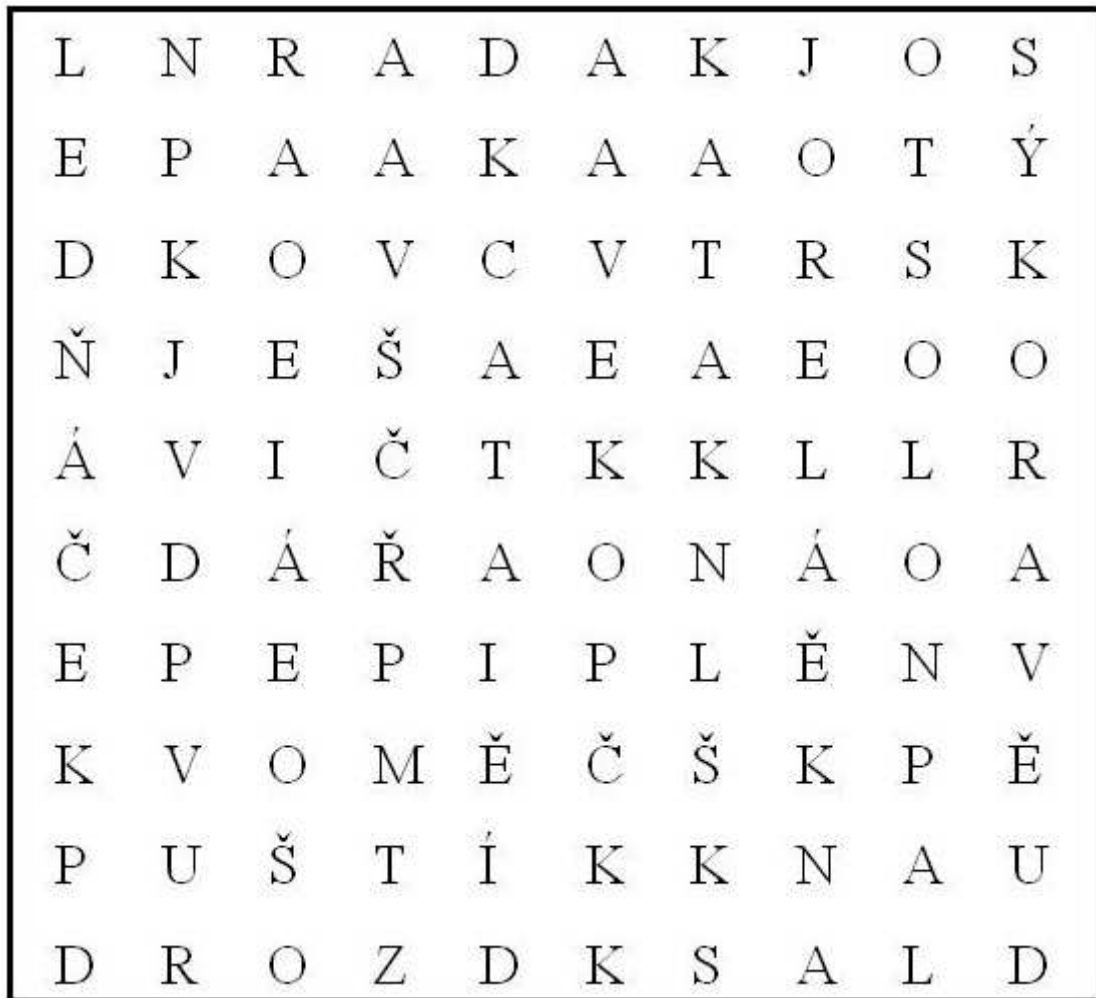
Souhrné výsledky všech tří kol biblické soutěže – Nový zákon budou vyhlášeny v květnu (podrobnosti a přesné datum se dozvíte v ohláškách), výsledková listina bude zveřejněna v červnovém čísle Farního měsíčníku.

(L.J.)

* * *

OSMISMĚRKA NA KVĚTEN

“JEN ZŘÍDKA SE ZA NAŠIMI SKUTKY NESKRÝVÁ NADĚJE...(viz osmisměrka).”

Abecedně:

ČÁP, DATEL, DLASK, DROZD, JIŘIČKA, KÁNĚ, KOS, LEDŇÁČEK, OREL, PÁV, PĚNKAVA, POŠTOLKA, PUŠTÍK, RACEK, SOJKA, STRAKAPOUD, SÝKORA, ŠPAČEK, TETŘEV, VOLAVKA

Tajenka osmisměrky z dubna 2006: **...tolerance**

Správně ji vyluštila tato děvčata: Kristýna Kozubíková, Hana Machů, Marie Machů, Ludmila Mikulková, Barbora Václavíková, Barbora Vaňková

* * *

SVATÁ RITA

řeholnice, mystička OESA

narozena: r. 1380 (1360?) v Roccaporena, Itálie

zemřela: 22.5.1457 (1434?) v Cascii, Itálie

patronka v bezvýchodné nouzi, sester sv. Rity, při obtížích u zkoušek, proti neštovicím

Jméno svaté Rity je v Itálii spojeno s růžemi. V den jejího svátku, 22.května, se po celé Itálii svědí tzv. Ritiny růže. Proč tomu tak je?

Malá Rita už od dětství mluvila o tom, že brzy půjde do kláštera. Když se z ní stala mladá hezká dívka, rodiče pochopili, že to myslí vážně. Měli strach, že svou dceru třeba už nikdy neuvidí, a rychle jí proto vyhledali ženicha. Rita byla velmi nešťastná, ale přesto se nakonec rozhodla, že bude dobrou manželkou. Její muž se k ní choval hrubě, často ji dokonce bil. Jejím štěstím byli dva synové, které nade všechno milovala.

Jednoho dne se stalo, že nějaký cizinec v hádce na ulici jejího muže zabil. Oba synové ještě tentýž den přísahali, že se pomstí a muže zabijí. Rita se zhrozila a prosila Boha, aby nechal její syny raději zemřít, než aby se dopustili vraždy. A to se opravdu stalo! V krátké době oba mladíci zemřeli na nevléčitelnou nemoc. Rita je několik měsíců oplakávala. Když se konečně zase vzchopila, rozhodla se, že vstoupí do kláštera, jak si vždycky přála.

Po těchto ranách osudu prosila Rita v Cascii o přijetí u augustiniánských poustevnic. Třikrát byla prosebnice odmítnuta, protože mladá vdova se nezdála abatyši vhodná pro klášterní život. Legenda vypráví, že se zjevili Ritě v nočním vidění Jan Křtitel, Augustin a Mikuláš Toletinský a doprovodili ji ke klášteru, kde se otevřely brány samy od sebe. Tu vzdaly řeholnice svůj odpor a přijaly Ritu mezi sebe.

Ritin klášterní život se vyznačoval vroucí láskou k ukřižovanému Ježíši. V roce 1443 přijala při zjevení rány z jeho trnové koruny, které jí zůstaly až do konce života.

A jak to bylo s růží? Když ležela Rita na smrtelném lůžku, jeden příbuzný se jí zeptal, čím by jí udělal radost. Rita ho poprosila o růži ze zahrady. Ačkoliv byla třeskutá zima, vyšel muž ven do zahrady a tam na keři zářila překrásná růže. Utrhl ji a vložil Ritě do rukou. Rita se zaradovala a krátce nato spokojeně zemřela. Bylo to v roce 1447.

Jiné varianty jmen : Margareta, Margherita, Margarete

Úcta a tradice: 22.5. se v Itálii a v řádu augustiniánů světí tzv. Ritiny růže, na památku zázraku s růžemi svaté Rity.

V Římě bylo r. 1904 založeno bratrstvo s Ritiným jménem. Také charitativní zařízení „Talleres de Santa Rita“ připomíná světicí – jde o dílny .

Cascia, kde žila sv. Rita

Znázorňování: Rita se znázorňuje jako starší řeholnice nebo v mladém věku v řádovém šatě. V ruce drží kříž nebo palmovou větev se třemi korunkami. Často má na čele ránu, způsobenou trnem z trnové koruny ukřižovaného Ježíše, před níž se modlí.. I zázrak s růží se uplatňuje často při znázorňování. Ritino nejstarší zobrazení je malba na jejím sarkofágu.

*Podle knihy Rok se svatými
(D.K.)*

* * *

JAKO MARIA

Jedné noci jsem měl krásný sen. Viděl jsem v něm dlouhou cestu vedoucí ze země kamsi do vzduchu, kde se ztrácela v oblacích. Vedla až do nebe. Ale nebyla pohodlná, naopak byla samá překážka. Byly na ní poházené rezavé hřebíky, ostré a pichlavé kameny, skleněné střepy. Lidé po té cestě chodili bosí. Hřeby se jim zabodávaly do

nohou, mnozí je měli celé od krve. Ale nevzdávali se. Chtěli dojít do nebe. Každý krok znamenal utrpení, a tak šli pomalu a s bolestí. Pak jsem ve snu viděl Ježíše. Předcházet je. Také šel bos. Šel pomalu, ale rozhodně. Ani jednou se nezranil.

Ježíš stoupal výš a výš. Došel do nebe a posadil se na velký zlatý trůn. Díval se dolů, na ty, kdo se snažili stoupat s ním. Povzbuzoval je pohledem i gesty. Stoupající osoby předcházela také Maria.

Maria šla ještě rychleji než Ježíš. Proč? Kladla nohy do jeho stop. Záhy dostihla svého Syna, který ji usadil na velké křeslo po pravici.

I Maria začala povzbuzovat ty, kdo stoupali k nebi, a radila jim, aby kladli nohy do Ježíšových stop stejně jako ona.

Ti nejmoudřejší to učinili a rychlým krokem se blížili k nebi. Ostatní nařikali nad svými ranami, často se zastavovali, někdy se i vzdávali a přemožení bolestí klesali podél cesty.

Jednoho rána přivedl profesor kardiologie své studenty do anatomické laboratoře.

Ukazoval jim různé orgány. Mezi nimi bylo i jedno neobvykle velké srdce.

Profesor položil studentům otázku, zda vědí, kdo asi měl takové srdce. Mínil tím chorobu, na kterou ona osoba zemřela.

„Myslím, že to vím,“ odpověděl jeden student s vážnou tváří. „To bylo srdce nějaké matky.“

* * *

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ

Manželská setkání jsou kurzem zaměřeným na prohloubení vztahů mezi manžely a v rodině. Účastnit se mohou manželské páry každého věku. Je možné s sebou vzít i děti, pro které je připraven poutavý prázdninový program. Kurzů Manželských setkání se u nás zúčastnilo již více než 3 000 manželských párů. Účast na tomto kurzu je velkou příležitostí pro manžele k obnovení a posílení vzájemné lásky, k výměně zkušeností i k duchovnímu povzbuzení.

Tyto kurzy pořádá sdružení YMCA Setkání už od roku 1989. Jedná se o týdenní letní kurzy pro manželské páry, jejichž náplní jsou přednášky ze širokého okruhu vzájemných vztahů muže a ženy v manželství, doplněné skupinovou prací. Ve skupinkách 3 – 4 párů je možné se zamýšlet nad tematikou přednášek a problémy našich vztahů. Společně se svojí skupinou nebo samostatně v párech pak hledat řešení vlastní situace a učit se předcházet nebo zvládnout případné partnerské neshody a konflikty. Jedná se o vzájemné obohacování se o zkušenosti, sdílení se s ostatními o úspěchy a neúspěchy a tímto způsobem napomáhání řešení svých konkrétních problémů. To vše se děje v duchu modlitby a důvěry v Boží přítomnost a milost.

Obsahem přednášek jsou například témata: Krize v manželství, křesťanské manželství a priority, zdravé sebevědomí, odpuštění, rozdíly mezi mužem a ženou, základy komunikace, vzájemné porozumění, vyjadřování pocitů, naplňování potřeb, sexualita, pozornosti a romantika...

Přednášejí manželské páry, které nabízejí svědectví z vlastního života. Vedoucí skupinky jsou manželé, kteří se už kurzu zúčastnili a pomáhají ostatním. Podmínkou přihlášení na kurz je ochota účastníků zúčastnit se celého společného programu.

Do programu je zařazen kromě společné práce i čas pro odpočinek a sdílení. Po celou dobu účasti manželů na přednáškách a ve skupinkách se o jejich děti starají mladí pečovatelé, kteří se na práci s dětmi celý rok připravují.

Denní program zahrnuje společné modlitby a bohoslužby. Manželská setkání jsou ekumenickým setkáním, ve kterém se neřeší konfesní rozdíly, ale hledá se jednotu muže a ženy v lásce.

Jestliže vás oslovila nabídka kurzů Manželských setkání a chtěli byste takto netradičně strávit dovolenou, můžete se přihlásit na jeden z moravských kurzů (2. – 9.7.2006 v Kroměříži nebo 15. – 22.7.2006 ve Frenštátě p.Radhoštěm) na webové adrese www.setkani.org, případně na adrese: YMCA Setkání, Ludmila Lněničková, Lánská 14, 568 02 Svitavy. (Cena kurzu pro dospělé osobu včetně ubytování, stravy a písemných materiálů je 2 370,-Kč)

Více informací naleznete na výše uvedené webové adrese.

(T.J.)

* * *

PŘÍBĚH O SNECH Paulo Coelho

Ve starém Římě žil za císaře Tiberia jeden dobrý muž, který měl dva syny: jeden z nich byl voják a poslali ho s vojskem do nejvzdálenějších končin císařství. Druhý byl básník a krásnými verši okouzloval celý Řím. Tomu otci se jednou v noci zdál sen. Zjevil se mu anděl a sdělil mu, že slova jednoho z jeho synů bude znát a opakovat celý svět, všechna příští pokolení. Starý muž se pak probudil a proléval slzy vděku, protože život k němu byl štědrý a vyjevil mu něco, co by každého otce naplnilo hrdostí. Krátce nato stařec zemřel, když se pokoušel zachránit nějaké dítě zpod kol vozu. A jelikož se celý svůj život choval řádně a spravedlivě, přišel rovnou do nebe a tam potkal anděla, který se mu tenkrát zjevil ve snu.

„Žil jsi jako dobrý člověk,“ řekl mu anděl. „Svou existenci jsi prožil s láskou a zemřel jsi důstojně. Mohu ti teď splnit jakékoli přání.“

„Život byl ke mně také dobrý,“ odpověděl stařec. „Když ses mi zjevil v tom snu, poznal jsem, že veškeré moje úsilí mělo smysl. Neboť verše mého syna zůstanou mezi lidmi po celá příští staletí. Pro sebe nic nežádám, kterého otce by však nenaplnila hrdostí sláva toho, o něhož pečoval v dětství a jehož vychovával v mládí. Rád bych se viděl v té daleké budoucnosti, v níž budou znít slova mého syna.“

Anděl se dotkl starcova ramene a oba se přenesli do daleké budoucnosti. Octli se na jakémsi nesmírně rozlehlém prostranství, kde tisíce lidí mluvilo nějakým cizím jazykem. Stařec se rozplakal radostí.

„Věděl jsem, že verše mého syna básníka jsou dobré a nesmrtelné,“ pravil se slzami v očích andělovi. „Rád bych, abys mi řekl, kterou z jeho básní ti lidé opakuji.“

Tehdy k němu anděl vlídně přistoupil a na tom nesmírně rozlehlém místě se s ním posadil na jednu z četných lavic.

„Verše tvého syna básníka byly v Římě velice oblíbené,“ řekl. „Lidem se líbily a bavily je. Když však skončila Tiberiova vláda, zapomělo se i na verše tvého syna. A toto jsou slova tvého druhého syna, který vstoupil do vojska.“

Stařec na něho vrhl užaslý pohled.

„Sloužil tehdy v jednom dalekém místě a stal se setníkem. Byl to také spravedlivý a dobrý člověk. Jeho služebník se jednou na smrt roznemohl. Tvůj syn se doslechl o nějakém Rabbim, který léčí nemocné, a tak se za ním vypravil. Šel řadu dní a cestou přišel na to, že muž, jehož hledá, je Syn Boží. Mluvil s lidmi, které Rabbi vyléčil, osvojil si jeho učení, a přestože byl římským setníkem, obrátil se na jeho víru. Až k němu jednou ráno konečně došel. Pověděl mu, že má nemocného služebníka. A Rabbi byl hned ochoten jít k němu domů. Ale setník, člověk věřící, se podíval Rabbimu hluboko do očí a pochopil, že opravdu stojí tváří v tvář Synu Božímu.“

Tu všichni kolem vstali.

„Tohle jsou slova tvého syna,“ řekl anděl starci. „Jsou to slova, která tenkrát řekl Rabbimu a na něž se od té doby už nikdy nezapomělo: **„Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu, ale řekni jen slovo a můj sluha bude uzdraven.“**“

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU

1. května : Pondělí Sv. Josefa, dělníka	16.45 Új.: 17.35 Új.:	Za farníky Za + Marii a Františka Machů, rodiče, rodiče Šimákovy, děti, manžele Rošťanské a duše v očištění
2. května : Úterý Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	17.30 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Mozgovy, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu Za + Josefa Žáka, rodiče, bratra, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
3. května : Středa Sv. Filipa a Jakuba, apostolů	17.30 Új.: 19.00 Sl.:	Za Martu Machů, manžela Jana, bratra Josefa a duše v očištění Za + rodiče Mozgovy, Urbanovy a Boží pomoc pro živou rodinu
4. května : Čtvrtek Ferie	17.30 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Hyblov, syna Petra, dceru Marii, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za Františka Matošku, sestru, rodiče z obou stran, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živ. rod.
5. května : Pátek Ferie První pátek	15.20 Új.: 19.00 Sl.:	Za + Jaroslava Štrbáka, jeho rodiče a Boží požehnání pro živé rodiny Za rodiče Janíkovy, Františka Hlavenku, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
6. května : Sobota Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Irenu Petrů, Josefa a Marii Petrů, jejich dceru Ludmilu, dar zdraví a Boží požehnání pro živ. rod. Na poděkování Pánu Bohu za dožití 95 let života s prosbou o další Boží ochranu její a celé živé rodiny
7. května : Neděle 4. neděle velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.15 Dr.: 9.45 Új.: 11.00 Pl.: 14.30 VP.:	Za + Hedviku Kamenčákovu (<i>výroční mše svatá</i>) Za rodiče Kořenkovy, dva syny, čtyři švagry, snachu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za farníky Na dobrý úmysl za uzdravení nemocného dítěte Za mariánské ctitele živé i zemřelé z farnosti Za + rodiče Daňkovy, Šimoníkovy, jejich děti, Boží požehnání pro živé rodiny a duše v očištění
8. května : Pondělí PM, Prostřednice všech milostí	17.30 Új.:	Za Antonína Fojtíka, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
9. května : Úterý Ferie	17.30 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, sourozence, syna Františka s manželkou, stařečky Machů, duše v očištění a živ. rod. Za rodiče Fojtů, syna, zetě, rodiče Struškovy, dítě a Boží požehnání pro živou rodinu
10. května : Středa Ferie	17.30 Új.: 19.00 Sl.:	Za živou rodinu, dar zdraví a ochranu Panny Marie Za + Františka Kolaříka, rodiče z obou stran, vnuka, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
11. května : Čtvrtek Ferie	17.30 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Ludmilu a Františka Barcuchovy, Františka Nováka, jeho syna, jejich rodiče a dar zdraví pro ž. r. Za + Františka Machuču, rodiče z obou stran, jejich děti a Boží požehnání pro živou rodinu
12. května : Pátek Ferie	15.20 Új.: 19.00 Sl.:	Za Josefa a Annu Barcúchovy, bratra Zdeňka, synovce Ladislava, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Čícelovy, Urbaníkovy a dar zdraví pro živou rodinu
13. května : Sobota Panny Marie Fatimské	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Annu Svobodníkovu, jejího manžela; Ludmilu a Františka Machů; živou rodinu a duše v oč. Za + Jana a Karla Zvonkovy, + manžele Novákovy a duše v očištění
14. května : Neděle	7.00 Új.: 8.15 Sl.:	Za Marii a Karla Barcuchovy, jejich rod. a souroz. Za + Marii Petrů (výr. mše sv.) a jejího manžela

5. neděle velikonoční	8.15 Dr.:	Za + Františka a Andělu Stružkovy, jejich syna, dceru, dva zetě, rodiče z obou stran a duše v oč.
	9.45 Új.:	Za farníky (sv. křest)
	11.00 Pl.:	Za + d.p. Vladimíra Růčku a zemřelé kněze z farnosti
	14.30 VP.:	Májová pobožnost a mše svatá
15. května : Pondělí Ferie	17.30 Új.:	Za živou a + rodinu Kozubíkovu a duše v očištění
16. května : Úterý Sv. Jana Nepomuc., kněze a mučedníka	17.30 Új.:	Za + Vladimíra Zichu, dceru Leničku, rodiče Zichovy a dar zdraví pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Švachovy, dar zdraví pro živou rodinu a duše v očištění
17. května : Středa Ferie	17.30 Új.:	Za + Josefa Kořenka u příležitosti nedožitého 70. narozenin, manželku, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.00 Sl.:	Za + Karla Váňu, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
18. května : Čtvrtek Ferie	17.30 Új.:	Za + rodiče Rumanovy, + děti, rodinu a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za manžele Častulíkovy a duše v očištění
19. května : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Za Josefa Maliňáka, vnučku Renatku a Boží požehnání pro živou rodinu
	19.00 Sl.:	Za + Františka Elšíka, živou a + rodinu Elšíkovu
20. května : Sobota Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze	6.30 Új.:	Za rodiče Zvonkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Stanislava Kozubíka, syna Josefa, rodinu Tomšů, Jurkovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
21. května : Neděle 6. neděle velikonoční Slavnost Prvního svatého přijímání dětí naší farnosti	7.00 Új.:	Za + Aloise Žáčka, jeho manželku, vnuka Rostislava a Boží požehnání pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za + Ludmilu Belžíkovu a rodiče z obou stran
	8.15 Dr.:	Za + rodiče Machů, vnuka Vlastimila, + rodiče Zichovy, děti, + stařečky z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za děti prvokomunikanty
14.30 VP.:	Májová pobožnost a mše svatá	
22. května : Pondělí Ferie	17.30 Új.:	Za + rodiče Matušincovy, Machů, švagra a dar zdraví pro živou rodinu
23. května : Úterý Ferie	17.30 Új.:	Za Stanislava Hlavičku, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Zichovy, děti, Boží ochranu a dar zdraví pro celou živou rodinu
24. května : Středa Ferie	17.30 Új.:	Za + Stanislava Zvonka, rodiče z obou stran, sourozence, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	19.00 Sl.:	Za + rodiče Gjondlovy, jejich rodiče, živou a + rodinu Gjondlovu, Hlavoňovu a duše v očištění
25. května : Čtvrtek Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	6.30 Új.:	Za rodiče Drgovy, syny, rodiče Stružkovy, děti, duše v očištění, pomoc Boží a ochranu PM
	17.30 Új.:	
	19.00 Dr.:	
26. května : Pátek Sv. Filipa Neriho, kněze	19.15 Sl.:	Za + rodiče Marcaníkovy, tři dcery, dva syny, ostatní + příbuzné, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu a děti
	15.20 Új.:	Za + Františka Polácha, jeho sestru, rodiče a rodinu Kovářovu
27. května : Sobota Sv. Augustina z Canterbury, biskupa	15.20 Új.:	Za + rodiče Barcuchovy, stařečky Psotovy a duše v očištění
	19.00 Sl.:	Za + rodiče Soukupovy, tři syny, zetě, snachu, rodiče Petřů a Boží ochranu pro živou rodinu
27. května : Sobota Sv. Augustina z Canterbury, biskupa	6.30 Új.:	Za + rodiče Maňasovy, Jandíkovy, jejich + rodiče, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Zdeňka Hrbáčka, dar zdraví a pomoc Boží pro živou rodinu
	7.00 Új.:	Za rodiče Šlízkovy; na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní při příležitosti 60-ti let života a Boží ochranu pro živou rodinu

28. května : Neděle 7. neděle velikonoční	8.15 Sl.:	Za + Romana Váňu k nedožitým 40-tinám, rodiče Váňovy, rodinu Strnadovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	8.15 Dr.:	Za Annu Petrů, vnuka Luboška, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za + Františka Kořenka, syna Františka, + rodiče Kořenkovy, Barcůchovy, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	14.30 VP.:	Májová pobožnost a mše svatá
29. května : Pondělí Ferie	17.30 Új.:	Za + rodiče Mozgovy, děti, rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
30. května : Úterý Sv. Zdislavy	17.30 Új.:	Za Lenku Žáčkovu, Vlastu Mikulkovu, Miroslava Žáčka a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + Jarmilu Urbanovu, rodiče, celou + rodinu Častulíkovu a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
31. května : Středa Svátek Navštívení Panny Marie	17.30 Új.:	Za + Jana Pavelku, sestry, rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	19.00 Sl.:	Za rodiče Kozubíkovy, Mlýnkovy a dar zdraví pro živou rodinu

* * *

ZPRÁVY A INFORMACE

Májové pobožnosti v měsíci květnu :

Újezd: Po - Čt.; Ne.: 17.30
 Drnovice: Po - So.: 19.00
 Slopné: Po - Ne.: 19.00
 Ploština: 7. a 14. 5.: 11.00
 Vys. Pole: Neděle : 14.30

* * *

Sbírka na opravy kostelů
 v neděli 14. května
 Drnovice - schodiště; Slopné sakristie;
 Újezd - malování kostela

* * *

Připomínáme pouť
 za obnovu rodin v Olomouci.
 V sobotu 10. června 2006 Valašskokloboucký děkanát

* * *

SKUPINY ÚKLIDU

v měsíci květnu 2006:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.5.:	12.	10.	5.
13.5.:	13.	11.	6.
20.5.:	14.	1.	7.
27.5.:	15.	2.	8.

LIST FARNOSTI ÚJEZDSKÉ (www.rkf-ujezd.info). Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě pro potřebu svých farníků v nákladu 750 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041;

fax 577310599; e-mail: rkf.ujezd@volny.cz. Členové redakční rady: Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů nebo do farní schránky. Pro farníky zdarma.